

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 1 Pv 296/16/1105-3
EEČ: 2-12-492-2016

Bratislava V 29.12.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: sprenevera podľa § 248 odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: sprenevera podľa § 248 odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v čase od 01.01.2004 do 11.06.2004 v Bratislave ako vedúci maloobchodnej prevádzky rybárskych potrieb XXXXX. na XXXXX ulici osobne poskytol svojim osobným priateľom bez súhlasu oprávneného zástupcu spoločnosti neoprávnené zľavy, stornoval v registračnej pokladnici v tovarových položkách, tento tovar predal, stornoval platby a následne inými bločkami od neznámych zákazníkov, ktorí si pri nákupe bločky nezobrali vydokladoval tento tovar a riadne zaúčtoval, čím následkom tohto konania spoločnosti XXXXX, so sídlom XXXXX, spôsobil podľa vyčíslenia celkovú škodu vo výške 278.331,- Sk (9238,85 €)

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Vyšetrovatel' PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, OR PZ v Bratislave V uznesením pod sp. zn. ORP-XXXXX zo dňa 13.09.2004 podľa § 160 ods. 1

Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Tr. por. účinného do 31.12.2005 vzniesol obvinenie XXXXX pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na skutkovom základe uvedenom vo výroku predmetného uznesenia.

Následne, po vykonaní rozsiahleho dokazovania predložil dňa 01.12.2016 vyšetrovateľ PZ návrh na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a proti obv. XXXXX je potrebné zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Preskúmaním spisového materiálu som zistil, že produkované dôkazy preukazujú, že stíhaný skutok sa nestal.

Vyšetrovateľ PZ v rámci vyšetrovania vykonal výsluch obvineného XXXXX, opakovane vykonal výsluch konateľky poškodenej spoločnosti XXXXX Veka, s.r.o. XXXXX, vykonal výsluch ďalších (v súčasnosti už bývalých) konateľov poškodenej spoločnosti XXXXX a XXXXX, svedka XXXXX, svedkyne XXXXX a svedka XXXXX. Do spisového materiálu bola doložená fotokópia „priznania“ XXXXX zo dňa 11.06.2004, fotokópia Dohody o vrátení dlhu zo dňa 11.06.2004, fotokópia Dodatku č. 1 k Dohode o vrátení dlhu zo dňa 11.06.2004, Dodatku č. 2 k Dohode o vrátení dlhu zo dňa 12.06.2004 a fotokópia vyhlásenia zo dňa 17.06.2004. Ďalej bola do spisového materiálu zabezpečená evidencia skladových položiek spoločnosti XXXXX. z obdobia od 01.01.2004 do 12.05.2004, inventúrne súpisy zo dňa 11.06.2004 a 12.06.2004 a ďalšie podklady.

Úvodom je nevyhnutné poznamenať, že v štádiu po vznesení obvinenia XXXXX boli v období rokov 2005 – 2006 k veci vypočutí vyššie uvedení svedkovia, pričom viaceré z predmetných výsluchov boli vykonané v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, kedy o ich konaní nebol vyrozumený obhajca obvineného a to napriek tomu, že sa uvedeného domáhal. Vzhľadom k predmetnému procesnému pochybeniu, spôsobujúceho nezákonnosť a nepoužiteľnosť predmetných dôkazných prostriedkov v dôsledku porušenia obhajobných práv obvineného, vyšetrovateľ PZ pristúpil k ich zopakovaniu. Z takto vykonaného dokazovania potom vyplynuli nižšie uvedené skutočnosti.

Dňa 27.01.2005 bol vo veci vypočutý obvinený XXXXX, ktorý spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu poprel, vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že si nie je vedomý toho, že by spôsobil schodky, robil storná predaných tovarov a poskytoval zľavy. Uviedol, že zľavy mal povolené dávať on sám ako vedúci predajne, takto to fungovalo roky a vie, že toto robili aj samotní predavači. Všetky úkony ako zľavy, storná, príjem, výdaj do a zo skladu mohol vykonávať hocikto, lebo do programu bolo len jedno prístupové heslo, resp. keď bol vedúcim predajne nebolo žiadne heslo, čiže všetci mali neobmedzený prístup do počítača. Čo sa týka storien, neštandardne postupoval jedine v prípade sonaru zn. XXXXX, kde urobil storno bloku a následne ho dal fyzicky do predajne, pričom vrátil ten istý sonar v rovnakej hodnote, len s iným výrobným číslom a teda nespôsobil predajni žiadnu škodu. Skutočnosti, priznanie a dohodu o vrátení dlhu podpísal, lebo na neho bolo tlačené zo strany majiteľky predajne. Taktiež bolo na neho tlačené, aby podpísal „Dodatok č. 1 k dohode o vrátení dlhu“, ktorého podpisom mal potvrdiť, že dlhuje spoločnosti navyše 89.003,- Sk.

Dňa 14.11.2006 bola vo veci (opätovne) vypočutá v procesnom postavení svedka – poškodeného XXXXX, ktorá svoj výsluch zo dňa 14.11.2006 doplnila o vyjadrenie, že zľava mohla byť poskytnutá len v tom prípade, že zákazník realizuje nákup vo vyššej sume, napr. okolo 10.000,- Sk a ona osobne v tomto prípade považuje za primeranú zľavu vo výške 5 %, ktorá sa spravidla poskytuje vo forme balíčka s krmivom alebo nástrahy MOC okolo 50,- Sk. Zľavy mal právo dávať iba vedúci predajne, resp. mohli byť realizované iba s jeho súhlasom.

Dňa 18.08.2016 bola vo veci opätovne vypočutá v procesnom postavení svedka – poškodeného XXXXX, ktorá vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že v súčasnosti už nemá k dispozícii účtovné a skladové záznamy z obdobia, kedy malo dôjsť k ňou opisovanému konaniu XXXXX v tlačenej ani v elektronickej podobe a všetky požadované dokumenty poskytla v roku 2004. Uviedla, že storná mohol realizovať iba vedúci predajne a s jeho súhlasom zamestnanci predajne. Ďalej uviedla, že prístup do účtovného programu INSYPOP k vetve storno položiek zamestnanci nemali a k týmto mal prístup iba XXXXX a ona sama. S odstupom času si nepamätá, v akej hierarchii bola zamestnancom umožnená prístupnosť k jednotlivým vetvám programu. Nespomína si, či úplne presne, či mal každý zamestnanec pridelené vlastné heslo alebo mali všetci rovnaké heslo. Vie, že XXXXX mal svoje vlastné heslo. Ďalej uvádza, že v stole XXXXX našla v jeho pracovnom stole dobre skryté storno bločky tovarov s podrobnou evidenciou, tiež si vytiahla z počítača históriu bločkov a tam našla aj bločky so zľavami. Bločky, ani evidenciu už v súčasnosti nemá k dispozícii. Uviedla, že XXXXX nemal výslovne zakázané poskytovať zľavy, ale nebolo to bežné ani štandardné. Pri poskytnutí zľavy teda podľa jej názoru postupoval neštandardne.

Dňa 13.06.2005 bola vo veci vypočutá v procesnom postavení svedka – poškodeného XXXXX, ktorá vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že o tom, že sa niečo deje v prevádzke na XXXXX ulici v Bratislave sa dozvedela až dňa 11.06.2004 od sestry. Následne šli na prevádzku, kde sa zúčastnila inventúry, pri ktorej boli zistené schodky.

Dňa 13.06.2005 bol vo veci vypočutý v procesnom postavení svedka – poškodeného XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že na základe podozrení bola v prevádzke spoločnosti XXXXX XXXXX na XXXXX ulici v Bratislave vykonaná mimoriadna kontrolná inventúra, výsledkom ktorej boli evidenčné listy, ktoré obsahujú chýbajúce finančné čiastky, ako aj reálny stav jednotlivých tovarových položiek v predajni. Vykonaním inventúry bol podľa jeho slov v prvý deň zistený ďalší schodok vo výške 74.800,- Sk a v druhý deň schodok vo výške 57.281,06 Sk. Pri vykonávaní inventúr sa počítalo s cenami s DPH, pričom správne mal XXXXX viesť evidenciu cien tovaru bez DPH, teda dvakrát bola k tovaru pripočítaná DPH vo výške 19 %. Pokiaľ vie, ďalší dvaja zamestnanci prevádzky mali a majú tiež prístup do počítača, pričom nebolo tam žiadne heslo, len sa otvoril systém a zatvoril systém. Uviedol, že XXXXX mal určitú kompetenciu pri dobrom zákazníkovi alebo dobrej reklame, že mohol poskytnúť drobné predmety do výšky 100,- Sk, väčšiu zľavu nemal právo dať. V predajni je zavedená kniha, kde sa píše komu, kedy a čo bolo poskytnuté. Podľa jeho výpovede XXXXX zodpovedne, bez nátlaku priznal, že škodu uhradí.

Dňa 09.09.2016 bol vo veci (opätovne) vypočutý v procesnom postavení svedka XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že v období od

01.01.2004 do 11.06.2004 pracoval v predajni XXXXX, s.r.o. na XXXXX ulici v Bratislave ako zástupca vedúceho predajne. Niekedy na začiatku roka 2004 robil v jeden deň námatkovú kontrolu zostatku hotovosti v pokladni a porovnal ju s priebežnou uzávierkou počas dňa. Toto robil v priebehu jedného dňa opakovane 3 až 4 krát, pričom zistil, že v priebehu dňa narastal prebytok v pokladni rádovo v stovkách slovenských korún, avšak na konci dňa už tento prebytok v pokladni nebol a pokladňa zodpovedala záverečnej dennej uzávierke. S kolegyňou XXXXX niekoľko krát vykonali obdobné kontroly a zistili, že toto sa opakovalo. O zisteniach informovali XXXXX. Čo sa týka zliav, presné inštrukcie, ktoré boli dané XXXXX nepozná, on bol však XXXXX inštruovaný, že smie poskytovať zľavy do výšky 5 % v prípade významného, resp. veľkého nákupu tovaru. Po odchode pána XXXXX, kedy bol chvíľu vedúcim predajne dostal od majiteľov rovnakú inštrukciu, teda dá sa predpokladať, že osobne bol inštruovaný aj XXXXX. Uviedol, že XXXXX poskytoval vybraným klientom zľavu vo výške 20 až 30 % a tvrdil, že ako vedúci predajne má na to oprávnenie. Na základe podozrení prebehla v predajni mimoriadna inventúra, kedy v prvý deň bol prítomný XXXXX, druhý deň pri inventúre prítomný nebol. V jednej deň si všimol, že na stole XXXXX sa nachádzajú denná uzávierka, kde bolo aj storno na dva rybárske prúty zn. XXXXX spolu v hodnote 7.998,- Sk, nevšimli si však, aby rybárske prúty tejto značky v ten deň niesol do skladu. Stav zásob v počítači však napriek tomu sedel a preto sa rozhodol toto oznámiť XXXXX, ktorá ho navigovala do vetvy programu skladovej karty, kde zistil, že dva prúty skutočne chýbajú. Jeden deň po zatvorení predajne našli spolu s p. XXXXX v trezore u XXXXX cca 10 kusov kópií predajných bločkov, všetko na drahý tovar, ktoré ako keby boli pripravené na neskoršie fiktívne vystornovanie. Ďalej uviedol, že ako zamestnanci mohli zadávať nákupy, teda príjemky a výdaje tovaru pri predaji a storná tovaru. Meniť stavy zásob na sklade sa nedalo, to si spočítal automaticky program sám. Nespomína si, aby sa prihlasovali do programu nejakým heslom, boli však aj iné vetvy programu, do ktorých nemali prístup. Do vetvy programu skladovej karty nevstupovali a nemyslí si, že o jej existencii vedel XXXXX XXXXX. On sám do nej vstúpil len jeden krát, keď ho navigovala p. XXXXX.

Dňa 06.09.2016 bola vo veci (opätovne) vypočutá v procesnom postavení svedka XXXXX, ktorá vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že v čase od 01.01.2004 do 11.06.2004 pracovala v predajni XXXXX XXXXX na XXXXX ulici v Bratislave na pracovnej pozícii predavač. Na predajni boli traja zamestnanci, ona, XXXXX a XXXXX, ktorý bol vedúci predajne. Uviedla, že tovar mohol nahrávať do pokladne len XXXXX. Myslí si, že aj XXXXX tomu rozumel, ale tovar do počítača nahrával určite iba XXXXX a iba on vykonával storná. Ak bolo treba niečo stornovať, tak to musela nahlásiť pánovi XXXXX a on storno zadal. Ak nebol XXXXX prítomný na predajni, tak storno hlásila pánovi XXXXX a on ho vykonal. Nikdy si v súvislosti s výkonom práce nevšimli nič nezvyčajné, až ku koncu, asi dva mesiace pred inventúrou, čo prišla spraviť šéfka. XXXXX si všimol, že XXXXX dáva svojim známym neprimerané zľavy niekedy im vznikalo manko, toto nahlásil šéfke, ktorá prišla vykonať inventúru. Túto XXXXX bez nátlaku podpísal. Ona osobne nesúlad finančnej hotovosti v pokladni s okamžitou uzávierkou pokladne nezistila, ona pokladňu nikdy nerátala. Ďalej uviedla, že zľavy poskytovať mohla, ale vždy iba po dohovore so šéfom, prípadne zľavu zákazníkom poskytovali formou darčeku k nákupu, napríklad mu dali šiltovku alebo tričko, a toto zapisovali do na to určeného zošita, kde musel byť uvedený dátum aj číslo bloku, ku ktorému to bolo poskytnuté. XXXXX podľa nej poskytoval zľavy, častejšie svojim známym a tieto zľavy boli dosť neprimerané, čo si všimol aj jej kolega. Niekedy predával svojim známym tovar za

nákupné ceny. Prístup do častí programu, kde sa zadával nákup, storná alebo k zmene stavu zásob na sklade nemala a ani to nikdy nerobila. K tomuto mali prístup iba pán XXXXX a pán XXXXX. Či používali k prístupu k týmto údajom nejaké heslá, nevedela povedať. S vetvou programu tzv. skladovej karty pracoval výlučne pán XXXXX a iba v jeho neprítomnosti pán XXXXX. Ďalej uviedla, že v čase neprítomnosti mal rovnaké oprávnenia ako pán XXXXX aj pán XXXXX. Ona heslo do počítača nemala a nevie, či oni používali nejaké heslá, na otázku, či pri zadávaní storna bolo potrebné zadávať nejaké heslo alebo kód uviedla, že myslí, že nie, že sa iba upravovala cena. Na otázku, z čoho usudzuje, že XXXXX poskytoval zľavy svojim známym uviedla, že to boli zákazníci, ktorí k nim chodili často, nemyslela tým, že to boli jeho rodinní známi. Zľavy nemali zakázané, mohli ich poskytovať. K tomu, že zľavy boli neprimerané uviedla, že niekedy predával tovar za ceny na hranici nákupnej ceny, ona však nemala prehľad o nákupných cenách a to, že zľavy boli neprimerané usúdila aj podľa vyjadrenia konateľky. Čo sa týka priebehu mimoriadnej inventúry, pánovi XXXXX nebolo odopreté právo opustiť prevádzku v čase inventúry, spomína si, že za ním prišiel kamarát, za ktorým ho ale nepustili, rozprávali sa iba cez okno. Uviedla, že šéfka ho požiadala, aby neopúšťal priestor prevádzky, lebo chcela inventúru dokončiť v jeho prítomnosti. Inventúra bola pre ňu psychicky náročná.

Dňa 08.09.2016 bol vo veci (opätovne) vypočutý XXXXX, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že XXXXX ho oslovila niekedy v období tesne predtým, ako podávala trestné oznámenie na p. XXXXX, aby jej spravil určitú analýzu, pričom mu dala indície, čo má hľadať. Jednalo sa o software spoločnosti XXXXX XXXXX v prevádzke na XXXXX pričom v tomto softvare jej vyhľadal uskutočnené zľavy a storná, ktoré urobil XXXXX, čo dokázal identifikovať zo záznamov v tomto programe, nakoľko každý mal svoje prístupové práva a svoje heslo a takto mohol identifikovať, ktorá konkrétna osoba poskytovala zľavy a vykonávala storná. Pamätá si, že iba p. XXXXX mal možnosť v rámci svojich prístupových práv dávať zľavy, nahadzovať do programu ceny a stornovať položky. Ostatní zamestnanci prístupové práva v takomto rozsahu nemali a preto nemohli zadať v programe zľavu, ani uskutočniť storno. Žiadna iná osoba nemohla realizovať storná a zľavy v danom informačnom systéme, pokiaľ nepoznala heslo M. XXXXX

Po vyhodnotení zabezpečených dôkazov som dospel k záveru, že že zistené skutočnosti neodôvodňujú ďalšie vedenie trestného stíhania proti obv. XXXXX.

V priebehu prípravného konania sa nepodarilo preukázať, že zľavy poskytované pri nákupe tovaru na prevádzke spoločnosti XXXXX na XXXXX ulici v Bratislave boli poskytované neoprávnené. XXXXX, ako ani ďalší zamestnanci neboli jednoznačne a preukázateľne upravení, kedy a v akom rozsahu je možné poskytovať zľavy pri predaji tovaru. Pravidlá poskytovania zliav boli týmto zamestnancom zrejme vysvetlené len ústne a neurčito, nakoľko vo svojich výpovediach nedokázali podať presné informácie o pravidlách ich poskytovania. Absentuje akýkoľvek písomný dokument upravujúci pravidlá poskytovania a evidovania zliav, s ktorým by boli zamestnanci vrátane XXXXX preukázateľne oboznámení a z ktorého obsahu by mohlo byť objektívne a bez akýchkoľvek pochybností zistené, v akom rozsahu a za akých podmienok boli oprávnení tieto zľavy poskytovať. Skutočnosť, že tieto zľavy považovali následne po vykonanej kontrole konatelia spoločnosti XXXXX XXXXX za neprimerané, neznamená aj ich

neoprávnenosť. Zároveň však nebolo jednoznačne preukázané ani to, že tieto zľavy poskytoval výlučne XXXXX a že boli poskytované jeho osobným známym, nakoľko podľa výpovede XXXXX sa malo jednať o pravidelných zákazníkov obchodnej prevádzky. Nie sú teda jasné presné okolnosti a dôvod ich poskytovania a na základe zisteného skutkového stavu nie je možné konštatovať, že dochádzalo k akémukoľvek úmyselnému prisvojovaniu si vecí v podobe finančnej hotovosti v pokladni, a teda, že boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Ohľadom časti skutku týkajúceho sa vzniknutého schodku vo výške 74.000,- Sk a 57.281,- Sk, ktorý bol vyčíslený na základe inventúr vykonaných dňa 11.06.2004 a dňa 12.06.2004, nepodarilo sa ustáliť presnú príčinu uvedeného stavu. Predmetný schodok pritom mohol vzniknúť nie len úmyselným, ale aj nedbanlivostným konaním obvineného, alebo aj ktorejkoľvek inej osoby zamestnanej na prevádzke, prípadne aj nedôsledným evidovaním tovarových položiek. Je nevyhnutné tiež poukázať na tú skutočnosť, že podľa evidenčných listov z vykonanej inventúry neboli zistené len chýbajúce tovarové položky, ale značné prebytky tovarov a kladné rozdiely v sumách, čo nasvedčuje že pri ich evidovaní muselo dôjsť k chybám. Nepodarilo sa preukázať, že by schodok vznikol v dôsledku úmyselného konania, resp. opomenutia obv. XXXXX, ktoré by vykazovalo znaky stíhaného, či iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Skutočnosť, že za tieto schodky zodpovedá v zmysle uzatvorenej dohody o hmotnej zodpovednosti práve obvinený, bez ďalšieho nie je spôsobilé založiť jeho trestnoprávnu zodpovednosť.

Čo sa týka vykonávaného storna tovarových položiek, kedy mal byť tovar odovzdaný zákazníkovi následne vystornovaný bez toho, aby bol fyzicky vrátený a aby bola finančná hotovosť vrátená zákazníkovi, ktorú si mal týmto spôsobom prisvojiť XXXXX, je potrebné uviesť, že zo strany poškodeného subjektu nebol (ani na opakovanú žiadosť vyšetrovateľa PZ) v trestnom konaní tento tovar dostatočným spôsobom špecifikovaný. Neboli doložené žiadané doklady o nadobudnutí tohto tovaru, ani pokladničné bloky priložené k stornu, resp. žiadne dokumenty, ktoré vyšetrovateľ žiadal predložiť v žiadosti zo dňa 26.11.2009 (a jej urgencie). V priebehu vyšetrovania teda neboli zabezpečené žiadne písomné podklady, na základe ktorých by bolo možné objektívnym spôsobom zistiť, či bol konkrétny tovar, ktorý mal byť stornovaný, skutočne dodaný do predajne, či tento bol riadne zaevidovaný, ako sa vyvíjal fyzický stav tovaru na predajni, či bol alebo nebol v prípade stornovania vrátený zákazníkom späť, resp. bol stornovaný z iného dôvodu a ako sa vyvíjal stav finančnej hotovosti v registračnej pokladni v konkrétny dni, kedy malo dôjsť k jednotlivým stornám. V predložených inventúrnych súpisoch je porovnávaný iba fyzický stav tovaru na predajni so stavom evidovaným v účtovnom programe, a to ku dňu vykonania inventúry. V dokladoch z vykonanej inventúry sú síce vyznačené položky s poznámkou, že sa jedná o storno, avšak pri týchto položkách nie je uvedený žiaden inventúrny rozdiel, teda rozdiel v počte fyzicky prítomného tovaru v predajni s počtom tovaru evidovaného v informačnom systéme a ani žiaden schodok. Nebolo teda možné objektívne a jednoznačne preukázať, že stornovaným tovarom spoločnosť XXXXX skutočne disponovala, nebola preukázaná hodnota tovaru, nebolo preukázané, že tovar fyzicky v deň vykonania storna na predajni chýbal, resp. že nebol na predajňu fyzicky vrátený v iný deň, ani že v deň realizácie storna dochádzalo k prisvojovaniu si prebytku finančnej hotovosti z pokladne.

XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 18.08.2016 uviedla, že účtovné a skladové záznamy z inkriminovaného obdobia už nemá k dispozícii v elektronickej ani tlačenej podobe a taktiež nemá k dispozícii ani bločky a evidenciu stornovaného tovaru. Mám za to, že tvrdenia o individuálne pridelených prístupových právach udelených zamestnancom inkriminovanej prevádzky neboli potvrdené samotnými zamestnancami. Aj v dôsledku uvedeného preto nebolo možné dostatočným spôsobom preukázať, že storná a príjem tovaru realizoval výlučne obvinený XXXXX.

Rovnako ako vyšetrovateľ PZ dospel som k záveru, že vo výpovediach osôb vypočítaných v tomto trestnom konaní sa vyskytujú určité rozpory, preto sa nie je možné o opierať výlučne len o svedecké výpovede bez ďalších, najmä listinných dôkazov, prípadne dôkazov v podobe počítačových dát, ktoré by potvrdili vierohodnosť skutočností uvádzaných vo výpovediach osôb.

Ohľadom dokladov preukazujúcich údajné priznanie obvineného k zisteniam o stornovaných položkách a zľavách a kde uznáva svoju zodpovednosť za vzniknutý schodok treba dodať, že uvedené nie je možné považovať za relevantné priznanie, nakoľko z trestnoprávneho hľadiska možno za relevantné priznanie považovať iba to, ktoré obvinený uskutoční po riadnom poučení do zápisnice o výsluchu obvineného. Obvinený však (ako bolo vyššie uvedené) v zápisnici o výsluchu obvineného spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu popiera, resp. v prípade poskytovania zliav toto nepovažuje za trestný čin.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle zásady náležitého objasnenia veci uvedenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku považujem objasnenie veci za dostatočné pre samotné rozhodnutie vo veci a v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku musím uviesť, že bolo dokazovaním preukázané, že sa skutok tak, ako je vymedzený v uznesení o vznesení obvinenia, nestal.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Viktor Laifer
prokurátor